

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Èivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

ZP, tard i malament

El 12 de maig, el president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, feia públiques les mesures per a retallar el dèficit públic estatal, la llosa que amenaça d'enfonsar l'economia espanyola al fangar pel qual ha rodolat la de Grècia. Rodríguez Zapatero va ser el darrer de reconèixer que el xàfec de la crisi econòmica s'havia instal·lat a l'estat espanyol. Parlava, a les portes de les eleccions del 2007, de desacceleració de l'economia. Lluny, però, d'una economia sòlida, l'espanyola va entrar en picat a la crisi mundial. Una crisi que ha afectat especialment un estat que havia basat el creixement en l'especulació d'un mercat immobiliari sobredimensionat, i que no havia sabut aprofitar les quantioses subvencions provinents dels fons europeus de desenvolupament.

La gestió de Zapatero ha agreujat la situació per haver-se negat sistemàticament a reconèixer l'evidència. Fins i tot, pocs dies abans de trobar-se obligat a fer la retallada de despesa social més dura que es recorda a l'estat, ell mateix i el seu executiu parlaven d'indicis de recuperació. Una recuperació que cap institució internacional no veia per enlloc. Al contrari, van caldre els advertiments de diverses instàncies internacionals (fins i tot una trucada directa de la Casa Blanca) per fer obrir els ulls a Zapatero.

Tard i malament, finalment, el mandatari espanyol ha engegat les reformes per a estalviar diner públic. Ho ha fet tard, perquè mai no hauria hagut de malbaratar recursos amb mesures de dubtosa justícia social, com el retorn dels famosos 400 euros d'IRPF o el *xec nadó* –també liquidat–; o els plans *È* d'inversió alta, però de baixa volada, a l'àmbit municipal. Tard, perquè emprèn unes mesures de xoc quan fa més de dos anys que l'estat espanyol es troba en una greu crisi econòmica estructural que la crisi global ha fet emergir. Ho ha fet malament, perquè ha fet pagar els plats trencats de la crisi a sectors desfavorits. L'esforç d'estalvi recau en pensionistes, persones dependents, i molts sectors funcionaris amb nòmines no especialment privilegiades, entre més. I refreda les inversions públiques, indispensables per a fer competitiva una economia. I escanya, una mica més encara, les depauperades administracions locals i autonòmiques. S'escapça dràsticament la despesa social, que havia de ser el fonament de la seva gestió. La seva irresponsabilitat ha menat l'estat del benestar a un atzucac. I l'emergència de la situació (amb l'amenaça d'esdevenir una rèplica grega) l'ha dut a retallar allò que l'estat té més a l'abast. S'ha descuidat, això sí, de rebaixar despesa ministerial –té sentit, per exemple, de mantenir el Ministeri de Cultura, si la competència es autonòmica? I s'ha descuidat la reforma fiscal per a fer créixer els ingressos.

Amb sis anys de ser al govern, José Luis Rodríguez Zapatero ha desmuntat del tot les dues potes que el van entronitzar: l'*Espanya plural* i, ara, la de l'impuls de les polítiques socials. I ha deixat al descobert un lideratge construït amb fum i gesticulacions.

Als nostres lectors

Com més va, més evident es fa la irracionalitat de l'executiu de Francisco Camps. Tot i els problemes judicials que l'assetgen, el seu govern no oblidava la seva croada contra la raó i la llibertat. De primer va ser la persecució implacable de les emissions de TVC als País Valencià. Ara ha arribat l'hora de Catalunya Ràdio, a conseqüència de l'amenaça de multar ACPV per cada un dels reemissors amb què es fan arribar les emissions al sud. I això passa gràcies a la llei de l'àudio-visual espanyola, aprovada recentment a les Corts de Madrid.

Tanmateix, com dèiem, els despropòsits de Camps comencen a esclatar-li als tribunals. El Suprem ha reobert la causa contra Camps per suposats suborns. El cas dels vestits i alguns altres també els analitzem.

Enric Rimbau, director